

Toprağın Uyanışı

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 21 Aralık 2018

Ateşle yoğrulmuş bir gece.
Toprak derin uykusunda.
Rüzgarın umutsuzluğunda sessiz bekleyişim.
Yaşamak hevesim halen tükenmedi.
Bir umut var ama,
Ya toprak uyanırsa?

Lahuti bir müziğin ritminde,
Sonsuzluğa uzanış.
Bulutlardan toprağa su istiyor,
Yakaran yağmur.

Saat Bir kırk beş.
Gece derin.
Karanlıklarda tükenen gençliğim.
Buhur gibi bir koku.
Ya da gül suyu.
Ne bileyim belki de aselbent.
Adı ölüm mü bu matemim?
Sınıfsal çatışmalar.
Ütopyalar, siyaset, dahası aşk,
vefasızlık.
Ya toprak uyanırsa?

Geceyi dinle, ama güneşi de düşün şair,
İhmal etme.
Hüzün yükseliyor topraktan semaya.
Sere serpe yıkanıyor toprak.
Bedenimde bir iksir adı yine mi aşk?
Yorulduğum sevmekten,
Sevilmeyi, sevilmeyi.
Uyansın artık toprak, yeni bir misafiri var.
Sınıfsız
Siyasetten uzak
Ütopyaları alt üst.

Vefasızlık yıkmış onu.
Öylesine bir aşık.

Saat Bir elli yedi
Hayatın sonu.
Uykuların en güzeli gelecek.
Yüreğin dağarcığı zirvede.
Az sonra bilinmedik bir yolculuk başlayacak.
Ah, vah diyecek herkes.
Sonra unutacak.
Toprak bekliyor yeni misafirini.
Birazdan doycak.
"Yolcudur Abbas, bağlasan durmaz"

Haşa!
Sümme haşa!
Haşa lillah!
Haşa ve kella!
Tövbe de şair,
Sen ademsin.
Bu canı sen alamazsın,
Hz.İbrahim'in hikayesini hatırla.
Teslim olacak mısın?
Caiz değil senin teslimiyetin.
Hatırla mucizeyi,
Rabb'im kaldırır bıçağın kudretini.
Kim bilir belki yaşacak ve bir gün,
Yunus gibi düşünüp yazacaksın.

Saat durdu,
Ama hayat halen devam ediyor,
Zindanda.
Bir ışık sardı ki gökyüzünü,
Lâ ilahe illallah
Şaşkınlım;
Bir Melek indi gökyüzünden,
O da sınıfsız ve ütopyasız.
Çekip kurtardı azrailin elinden.
Aç açına ne güzelde uyuyor toprak.

Mehmet Fikret ÜNALAN
Geçmişte bir gün
Güzelçamlı/Kuşadası/Aydın